

Kefeniyle Evlenenler

– Gürsel ÇOPUR · 18 Eylül 2011

peykan izlerde görünmüştü istenilen imtihan
abluka çimentosu artçı çuvaldız acısında
önemsemediğin kabuklar, çatıda olur gulyabani
yıkamazsın palmiye gölgesindeki masum bakıcıyı
kucaklarda yetim nefesi buhur buhur modayken
uzaklardan, çok uzaklardan beklersin likâ tesellisini
peykan izlerde görünmüştü istenilen imtihan

"benim olamaz bu behre!" diyemezsin bugün
sessiz sadmeler sen gözü kapalıyken bir işçiydi
ikinci dünya kurulmadan sürpriz bir infaz
fit verilmişti ümidin meczup diline
çanaklarda su kalmayınca, uçuşuyor serçeler
seninle empati yarışına katıldılar,
"benim olamaz bu behre!" diyemezsin bugün

remil külüne batırılmış arbede yürek ey!
senin suçun yoktu, dinlemiştik bir nabız noktasında
noktalarını sen bize havale etmiştin olayların
darılma ey karanfil kanatlı, seni incitemezler!
yukarıdan sarkıtılan kemendiyle tunç kesilenler
çirkef kuyularda tüneyenlere ayna oldular
remil külüne batırılmış arbede yürek ey!

külâhında esatir sorumluluğunu taşıyanlardır sözüm
söküyorum gözyaşımın en son döküldüğü toprağı
bir vinç gayretiyle ancak çıkartabiliyorum
konuşuyorum bana can veren tarih tezgahıyla
celladım bile kulak kesilmiş aliz bedeninde
yük olmak ne gam! yaprak yaprak dökülürken
külâhında esatir sorumluluğunu taşıyanlardır sözüm

işret nikahı paslı makaslarla kurdele olursa
afif köprüler sallanır bir bir
kundaklanan kalplerde somaki vebal

elbet aradığını bulur bir tarifsiz akşamında
öten baykuşa suç davetiyesi mi sunulur!
virane gardiyanı suçluya tebessüm ederken..
işret nikahı paslı makaslarla kurdele olursa

parmaktaki yüzüğü mermer kefenine bağlayanlar
hayattayken hayat solukladılar tertemiz mefkurelerinde
budur çamurlara bulaşmayan cennet düşü
su verdikçe tohum saçan sessiz çerge/sinde
iftira kaktüsleri istinat duvarı olsa üzülmeyiz
mekin odur evde yaşayan ve inancına güvenmiş
tarifini istemeyerek de olsa asmış kapısına:
parmaktaki yüzüğü mermer kefenine bağlayanlar(danım)

Gürsel ÇOPUR